

den højtærede Minister . . . (Afbrydelse) . . . Ja, Klokkeren bryder jeg mig ikke om, jeg taler for mig selv, og hvis jeg bliver forstyrret, varer det saa meget længere. Jeg vilde gerne unde den højtærede Minister Tid til fornyede Undersøgelser og Overvejelser, og vi vente, som sagt, taalmodig i Haabet om, at det dog til syvende og sidst maa lykkes os lige saa godt som de Hylkebønder at faa denne Holdeplads en Gang. Hermed anbefaler jeg Sagen til Tingets Velvilje.

Ordføreren (Busk): Jeg vil gerne fatte mig i Korthed, men jeg er dog nødt til paa Udvalgets Vegne at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen). Hvis vi vilde vente her, og det ville vi jo dog gerne, at kunne sætte Borgernes Krav igennem om at faa oprettet Holdepladser, hvor der ingen tidligere har været, og hvor det ved Brug af Banerne viser sig, at der er begaaet Fejl ved Anlæg af Stationer, og hvis vi ville det, maa vi virkelig kunne møde med gode Grunde, uden at Administrationen kan komme og sige til os, at der stiller sig saadanne tekniske Vanskeligheder i Vejen, at det ikke kan lade sig gøre. Thi hvis vi ikke holde os inden for denne Grænse, er jeg bange for, at vi svække vor egen Indflydelse. Nu kan det ikke hjælpe, at det ærede Medlem vil beraabe sig paa, hvad vi vide, at han har været Smed, og at han kan strække en Sømteen ved at slaapaa den med en Hammer, og at han tager dette og fører det over paa Terrainforholdene, det passer ikke, det kan maaske passe for en Smed, der skal smede Jærnet, men om det passer over for Jorden i den Forstand, ved jeg ikke. Lige saa lidt kan han paaberaabe sig Hylke. Thi der var Forholdet det, for det første, at der var større Afstand, og for det andet havde Staten ladet denne Station blive Omløbssporstation og derved ansat en Del Personale, saa at man ikke behøvede at stille yderligere Krav til Administrationen i den Retning. Der var kun det ene tilbage at faa et Spor, hvor der kunde sættes Godsvogne ind til Læsning.

Nu foreligger der her for Finansudvalget en Skrivelse fra Generaldirektoratet af 11te Juli 1894, hvori Generaldirektoratet siger, at Terrainvanskeligheder gøre, at det ikke har kunnet tilraade Ministeren at gaa ind paa denne Sag. Saa kommer det ærede Medlem og siger: Ja, men vi kunne jo se at gøre noget for, at disse Vanskeligheder blive ophævede. Ja, men saa

kan man virkelig let opnaa at gaa hen og sætte mange Tusinder af Statens Penge i Blød, for at de 1,600 Mennesker kunde faa en Holdeplads der. Det kan ikke paa nogen Maade siges at være et rimeligt Forlangende, og derfor har Finansudvalget forlangt, at saa længe det ikke er muligt for de Herrer, der andrage derom, at afkræfte Administrationens Paastand om, at Terrainvanskeligheder forbyde det, saa længe det ærede Medlem ikke kan give Bevis for, at det ikke vil medføre umaadelige Bekostninger at anlægge en Station paa det Sted, hvor Terrainvanskeligheder stille sig i Vejen derfor, saa længe tør vi ikke være med til at brænde paa Ministeren for en saadan Sag. Gøre vi det, faar han alt for let Spil med os, naar vi en anden Gang komme med fornuftige Fordringer, saa har han Ret til at sige, at vi ikke alene forlange det mulige, men ogsaa det umulige og det ufornuftige, og derfor kan jeg ikke anbefale at stemme for det ærede Medlems Ændringsforslag. Vi ville ikke gaa det ærede Medlem for nær i hans Selvopholdelsesdrift. Jeg kan godt forstaa, at han gør det af Selvopholdelsesdrift over for Vælgerne for at vise, at han vil virke det, han kan. Han skal til enhver Tid faa min personlige Anbefaling for, at han har gjort sin Pligt saa godt som muligt, han har endogsaa gjort mere. Det har ikke Spor med Politik at gøre, i alt Fald fra Finansudvalgets Side, det er ganske klart, at det tage vi ikke Hensyn til i nogen Retning. Vi ville ikke skade det ærede Medlem, men vi ville kun sige, at saa længe Ministerens og Generaldirektoratets Udtalelse om Terrainvanskelighederne ikke er afkræftet, saa længe tør vi ikke gaa mod Ministeren og sige, at han skal gøre det alligevel, idet Omkostningerne kunne blive saa store, at det vil være aldeles urimeligt. Jeg maa derfor anbefale det høje Ting at forkaste det ærede Medlems Ændring, hvis han fastholder den, men jeg vil tilraade ham at tage den tilbage, derved vil han i Øjeblikket gavne Sagen mest. Det er, som sagt, ikke nogen som helst ond Vilje mod det ærede Medlem, der har dikteret os vor Stilling, men vi ere enige om, at vi kunne ikke anbefale denne Sag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa gøre opmærksom paa, at Samlingen ventes sluttet i Dag, og at der er indtegnet en lang Række af Talere, og skal der tales om hver enkelt Indstilling saa meget som om den sidste, er det ikke muligt at